

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

P8_TA(2015)0291

Mėlynosios ekonomikos mokslinių tyrimų ir inovacijų potencialas siekiant kurti darbo vietas ir skatinti ekonomikos augimą

2015 m. rugsėjo 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl mokslinių tyrimų ir inovacijų mėlynojoje ekonomikoje potencialo išnaudojimo siekiant ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo (2014/2240(INI))

(2017/C 316/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 8 d. Komisijos komunikatą „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“ (COM(2014)0254),
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/89/ES, kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo sistema ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 6 d. Komisijos komunikatą dėl strategijos „Europa 2020“ pavyzdinės iniciatyvos „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),
- atsižvelgdamas į 2007 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Integruota jūrų politika Europos Sąjungai“ (COM(2007)0575),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 8 d. Limasolio deklaraciją dėl jūrų ir jūrininkystės darbotvarkės siekiant ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo,
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 13 d. Komisijos komunikatą „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų ir jūrininkystės sektoriaus augimo galimybės“ (COM(2012)0494),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 13 d. Komisijos komunikatą „Atlanto vandenyno zonai skirtos jūrų strategijos veiksmų planas, kuriuo siekiama pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo“ (COM(2013)0279),
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugpjūčio 29 d. Komisijos žaliąją knygą „Žinios apie jūrą 2020 m. – nuo jūros dugno kartografavimo iki procesų vandenynuose numatymo“ (COM(2012)0473),
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų sektoriaus augimo, jūrų transporto ir Sąjungos turizmo pagerinimas“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Žinios apie jūras 2020 m. Jūros dugno kartografavimas siekiant skatinti tausią žuvininkystę“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 27 d. rezoliuciją dėl konkrečių bendros žuvininkystės politikos priemonių, skirtų moterų vaidmeniui stiprinti ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriama bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OL L 257, 2014 8 28, p. 135.

⁽²⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0300.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0438.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0178.

⁽⁶⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 104.

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1292/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 294/2008 dėl Europos inovacijos ir technologijos instituto įsteigimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1312/2013/ES dėl Europos inovacijos ir technologijos instituto (EIT) strateginės inovacijų darbotvarkės: EIT indėlis kuriant inovacinę Europą ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 15 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl komunikato „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“ ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 3 d. Regionų komiteto nuomonę dėl komunikato „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“ ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 20 d. Komisijos komunikatą „ES ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo plėtojant pakrančių ir jūrų turizmą strategija“ (COM(2014)0086),
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 4 d. Konkurencingumo tarybos išvadas „Turizmo stiprinimas, pasitelkiant Europos kultūros, gamtos ir jūrų paveldą“,
 - atsižvelgdamas į galutinę deklaraciją, priimtą JT konferencijoje tvaraus vystymosi klausimais (Rio+20), kuri vyko 2012 m. birželio 20–22 d. Rio de Žaneire (Brazilija),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Žuvininkystės komiteto nuomones (A8-0214/2015),
- A. kadangi mėlynosios ekonomikos samprata apima platų tradicinių, įsitvirtinusių arba besiformuojančių ekonominės veiklos, susijusių su jūromis ir vandenynais, sektorių, kaip antai žuvininkystės, akvakultūros, jūrų ir upių transporto, uostų ir logistikos, turizmo ir pramoninės laivybos bei kruizinių kelionių, laivų statybos ir remonto, jūrinių darbų ir pajūrio juostos apsaugos, mineralinių išteklių žvalgybos ir eksploatavimo jūroje, jūros vėjo energijos ir jūrų energijos eksploatavimo ir biotechnologijų, spektrą;
- B. kadangi plėtojant mėlynąją ekonomiką visų pirma reikėtų galvoti apie tvarias ekonominės veiklos rūšis, atitinkančias dabartinės ir būsimų kartų poreikius ir kuriančias visuomenės gerovę;
- C. kadangi siekiant plėtoti mėlynąją ekonomiką mokslinių tyrimų ir inovacijų reikia tvirtų integruotų mokslinių žinių, kurios yra mokslinių tyrimų ir inovacijų pradinis taškas, ir kadangi mėlynosios ekonomikos mokslo ir technologijų sritys yra labai įvairios;
- D. kadangi natūralios jūrų aplinkos apsauga ir išsaugojimas yra būtinas reikalavimas, norint išlaikyti, remti ir plėtoti mėlynąją ekonomiką, be to, gyvybingos jūrų ekosistemos yra būtina sąlyga jūrų ir vandenynų ištekliams eksploatuoti; kadangi inovacijos ir tvarumas turėtų būti pagrindiniai mėlynosios ekonomikos ramsčiai, kad būtų skatinamas ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 174.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 892.

⁽³⁾ OL C 12, 2015 1 15, p. 93

⁽⁴⁾ OL C 19, 2015 1 21, p. 24.

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

- E. kadangi labai trūksta duomenų, informacijos ir žinių apie jūras ir vandenynus, jų išteklius, biologinę įvairovę ir būdus, kaip jie sąveikauja su dabartine ir plėtotina žmonių veikla, bei pastarosios veiklos poveikį aplinkai ir bendrą įtaką ir kadangi nepakankamos žinios apie šias sritis labai trukdo tausiai naudoti atitinkamus išteklius, sudaro kliūčių diegiant inovacijas ir riboja visapusiškas jūrų ir vandenynų galimybes, pasaulyje sparčiai augant žmonių skaičiui mūsų jūros ir vandenynai vis daugiau bus naudojami maistui, erdvei, energijai ir mineralams gauti, todėl reikalingas labiau sistemingas požiūris į tausų jų naudojimą;
- F. kadangi jūrų ekosistemos yra trapios biologinės įvairovės sutelkimo centrai, kurie yra pažeidžiami dėl žmonių veiklos, vis svarbiau tampa gauti tikslią informaciją apie buveinių tipų vietas ir apimtis ir ja dalytis, kad būtų sudarytos sąlygos tinkamam pažeidžiamų teritorijų valdymui, plėtrai ir apsaugai;
- G. kadangi mėlynojoje ekonomikoje kliūtys sėkmingoms inovacijoms kyla ne tik dėl mokslinių žinių stokos, kurią bando įveikti universitetai, verslo įmonės ir mokslinių tyrimų institucijos, vykdydamos moderniausius mokslinius tyrimus, bet sunkumų kyla ir dėl kliūčių finansavimui iš viešųjų ir privačiųjų šaltinių gauti;
- H. kadangi jūrų išteklių eksploatavimo galimybės plėtoti tvarius atsinaujinančiuosius energijos išteklius galėtų reikšmingai prisidėti prie ES energetinio saugumo strategijos, sumažindamos valstybių narių priklausomybę nuo ne ES energijos išteklių;
- I. kadangi tvari mėlynosios ekonomikos plėtra galėtų gerokai paskatinti ekonomikos augimą ir plėtrą, taip pat darbo vietų kūrimą, pirmiausia pakrantės regionuose, atokiausiuose regionuose ir salų valstybėse, atsižvelgiant į konkrečius ir skirtingus kiekvienos geografinės srities poreikius bei jų skirtumus;
- J. kadangi su jūromis ir vandenynais susijusios didesnės investicijos į mokslinius tyrimus ir inovacijas gali būti naudinga priemonė remiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslus, mažinant asimetriją ir augančius valstybių narių tarpusavio skirtumus, taip pat stiprinant ES kaip pasaulinės lyderės jūrų politikos srityje ir mėlynojoje ekonomikoje poziciją, pvz., eksportuojant aplinkos technologijas, atsižvelgiant į tai, kad mažosioms ir vidutinėms įmonėms bei šeimos valdomoms įmonėms tenka svarbus vaidmuo diegiant inovacijas ir kuriant darbo vietas;
- K. kadangi mėlynosios ekonomikos veiklos rūšyse reikėtų atsižvelgti į skirtingus atitinkamus kompetencijos lygmenis, t. y. tarptautinį, Europos Sąjungos ir valstybių narių lygmenį; kadangi sektoriniai prioritetai dėl mėlynosios ekonomikos kūrimo skirtingose valstybėse narėse gali skirtis, priklausomai, pirma, nuo atitinkamos tradicinių arba seniai veikiančių sektorių vystymosi istorijos ir, antra, nuo esamų išteklių bei besiformuojančių sektorių vystymosi potencialo kiekvienoje valstybėje narėje;
- L. kadangi norint pasinaudoti inovacijų galimybėmis mėlynojoje ekonomikoje reikalinga kvalifikuota, išsilavinusi ir deramai apmokyta darbo jėga; kadangi šiuo metu pastebimas įgūdžių trūkumas, kurį būtina įveikti;
- M. kadangi mėlynosios ekonomikos potencialo realizavimas negali būti nurodomas netausiams jūrų ir vandenynų išteklių naudojimo būdams ir netvarems augimo modeliams pateisinti ir kadangi naudojant jūrų ir vandenynų išteklius reikia griežtai atsižvelgti į poreikį užtikrinti tinkamą šių išteklių valdymą ir apsaugą, kartu išlaikant jūrų ekosistemų pusiausvyrą ir atkuriant ekosistemas, kurių būklė pablogėjo, pvz., taikant inovacinius metodus siekiant kovoti su jūrų tarša, visų pirma su vis didėjančiais plastikos atliekų, iš plastikų susiformavusių uolienuų (angl. *plastiglomerate*) ir skaidžių plastikų mikrodalelių kiekiais ir perdirbant atliekas nepereikvojant išteklių;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

- N. kadangi daug pakrančių ir jūrų aplinkos valdymo priemonių yra grindžiamos jūros dugno kartografavimu, įskaitant stebėsenos tyrimų planavimą, nustatant sritis, kurios, tikėtina palaiko tam tikrą rūpimą buveinę, arba teikiant informaciją, kuri padėtų aplinkos požiūriu tvariu būdu rasti vietą ir planuoti jūroje vykdomus projektus, pvz., pirsų ir prieplaukų plėtojimo, pakrantės apsaugos darbų, jūrų vėjo jėgainių ir žemės atgavimo projektus;
- O. kadangi pagal Lisabonos sutarties 190 straipsnį ir „Rio+20“ deklaraciją atsargumo principas ir ekosistema grindžiamas požiūris turėtų būti bet kokios veiklos, kuri daro poveikį jūrų aplinkai, valdymo pagrindas;
- P. kadangi Europos Sąjunga parengė programų ir gairių rinkinį, kuriose pateikiamas mėlynosios ekonomikos veiklos sritims ir inovacijoms skirta sistema; kadangi šią sistemą reikėtų vertinti atsižvelgiant į jos praktinę naudą remiant valstybių narių ir regionų bei vietos institucijų pastangas siekiant plėtoti mėlynąją ekonomiką;
- Q. kadangi naujos tvarios mėlynosios ekonomikos skatinimas ir plėtra turi būti įtraukta į ES vystymosi politiką, užsienio politiką bei Sąjungos Viduržemio jūros politiką, o su Viduržemio jūra besiribojančios Afrikos valstybės, Indijos vandenyne įsikūrusios Rytų Afrikos salų valstybės ir ekonominės partnerystės susitarime (EPS) dalyvaujančios Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) salų valstybės turi būti laikomos partnerėmis kuriant tvarią mėlynąją ekonomiką;
- R. kadangi pakrančių ir salų bendruomenės bei vietos ir regionų valdžios institucijos būtina turi dalyvauti vykstant diskusijoms dėl mėlynosios ekonomikos potencialo ir jo panaudojimo būdų;
- S. kadangi pakrantės zonos turi specifinių išskirtinių ypatybių, kurios lemia jų vidutinės trukmės ir ilgalaikes plėtros galimybes;
- T. kadangi Europoje yra labai skirtingų jūrų ir vandenynų – nuo Atlanto vandenyno gilumų prie Airijos iki Juodosios jūros gilumų prie Rumunijos, nuo šaltų Arkties jūrų iki šiltų Viduržemio jūros vandenų;
- U. kadangi turizmo sektorius sudaro 5 proc. viso ES BVP, sukuria 12 mln. darbo vietų ir jame veikia 2,2 mln. įmonių; kadangi kultūrinis turizmas sudaro beveik 40 proc. visos Europos turizmo; kadangi jūrų ir pakrančių turizmas sudaro trečdalį visos turizmo veiklos Europoje ir šiame sektoriuje dirba 3,2 mln. žmonių;
- V. kadangi šiuo metu apskaičiuota, kad 3–5 proc. ES BVP sukuria visas jūrų sektorius, kuriame dirba apie 5,6 mln. žmonių ir Europos ekonomika iš jo gauna 495 mlrd. EUR pajamų;
- W. kadangi dabartiniais duomenimis molekulių skaičius jūroje yra gerokai didesnis už molekulių skaičių žemėje, ir jų moksliniai tyrimai turi neįtikėtiną potencialą sveikatos, kosmetikos bei biotechnologijų srityse;
- X. kadangi integruota jūrų politika yra svarbi kaip mėlynosios ekonomikos veiklos rūšių svertas, ypač tais atvejais, kai reikalingas integruotas atsakas į visus dabartinius su Europos jūromis susijusius iššūkius;
- Y. kadangi įgyvendinant ankstesnę bendrą žuvininkystės politiką (BŽP) žuvininkystės plėtros grupės buvo labai naudingos darbo vietų ir gerovės, socialinės ir teritorinės sanglaudos kūrimo priemonės, jos taip pat prisidėjo priimant sprendimus ir aktyviai plėtojo savo veiklą;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

1. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą „Inovacijos mėlynojoje ekonomikoje. Mūsų jūrų ir vandenynų potencialo panaudojimas darbo vietoms kurti ir ekonomikai kelti“; pabrėžia, kad šio komunikato taikymo sritis ribota ir neapima visų sektorių, sudarančių mėlynąją ekonomiką; ragina Komisiją priimti integruotą ir išsamesnį požiūrį, apimantį inovacijų ir darbo vietų kūrimo problemas visuose įvairiuose tarpusavyje sąveikaujančiuose mėlynosios ekonomikos sektoriuose;
2. rekomenduoja apibrėžti mėlynosios ekonomikos sąvoką konkrečiais terminais, įtraukiant visas sektorinės ir tarpsektorinės veiklos rūšis, susijusias su vandenynais, jūromis, pakrančių ekosistemomis, susijusiais nuo pakrančių nutolusiais rajonais ir pakrančių zonomis, įskaitant tiesioginės ir netiesioginės paramos formas; atkreipia dėmesį į tai, kad inovacijos yra itin svarbios visoms tradicinėms arba naujoms veiklos sritims;
3. pritaria, kad reikia strateginio mėlynosios ekonomikos veiklos planavimo, tiesioginių finansavimo būdų, tikslinių prioritetų nustatymo ir veiksmų plano, įskaitant konkrečias idėjas apie bendradarbiavimo mechanizmus ir investicijas į infrastruktūrą, kad būtų paskatintas šio sektoriaus augimas iki 2020 m.;
4. ragina valstybes nares atlikti tyrimą ir apskaičiuoti esamų mėlynosios ekonomikos veiklos sričių apimtį, taip pat ragina parengti bendrą strategiją, kuri apjungtų iniciatyvas visuose su jūromis susijusiuose sektoriuose; taip pat ragina Komisiją surašyti daugelį projektų, kuriuos ji yra finansavusi praeityje ir kurie buvo susiję su mėlynąja ekonomika, ir pradėti išsamų tyrimą dėl mėlynosios ekonomikos svarbos ir reikšmės;
5. pabrėžia, kad jūros ir vandenynai jau dabar patiria reikšmingą spaudimą dėl žmogaus veiklos ir kenčia nuo jos padarinių (taršos, aplinkos ir klimato kaitos, per didelio išteklių naudojimo, peržvejojimo ir kt.), tačiau jūrose ir vandenynuose dar yra svarbių išlikusių ekosistemų rezervų, kurie nepasiekiami ir todėl nepažeisti; mano, kad dėl to reiktų apsvarstyti galimybę mėlynojoje ekonomikoje apsaugoti, atkurti ir išlaikyti jūrų ir vandenynų ekosistemas, biologinę įvairovę, atsparumą ir produktyvumą, įskaitant funkcijas, susijusias su jūrų biologine įvairove ir ekosistemos veikimu; mano, kad atsargumo principas ir ekosistema grindžiamas požiūris turėtų būti mėlynosios ekonomikos pagrindas;
6. pabrėžia svarbų naujų technologijų vaidmenį kovojant su jūrų ekosistemų būklės prastėjimu ir pabrėžia, kad tarp mėlynosios ekonomikos ir žaliosios ekonomikos esama glaudžių sąsajų ypač tada, kai kalbama apie inovacinius jūrų valymo metodus, įskaitant aplinkai kenksmingų ir netgi kancerogeninių jūras teršiančių plastikų antrinių perdirbimą ekonomiškai efektyviu būdu;
7. primena, kad geresnės žinios apie jūras ir vandenynus, taip pat apie jūrų dugną ir gyvybę jūroje, taip pat poveikio aplinkai vertinimai leis tausiai naudoti jūrų išteklius, patobulins mokslinį pagrindą, kuriuo pagrįsta įvairių sričių ES jūrų politika;
8. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis (atlikus pirmiau minėtą mokslinę analizę ir surašymą), įvertinti mėlynosios ekonomikos finansinius poreikius sektorių, nacionaliniu ir ES lygmeniu, siekiant panaudoti jos potencialą tvariam augimui ir plėtrai skatinti bei darbo vietoms kurti, ypatingą dėmesį skiriant labai nuo žuvininkystės priklausomiems regionams, taip pat naujai įsteigtoms įmonėms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir šeimos valdomoms įmonėms;
9. pabrėžia, kad siekiant tvariai plėtoti mėlynąją ekonomiką reikia daugiau investuoti į žinias ir tyrimus; apgailestauja dėl trumpalaikio ir ilgalaikio poveikio, kurį viešųjų investicijų į MTTP mažinimas turi nacionalinėms mokslinių tyrimų programoms; mano, kad norint geriau suprasti jūrų aplinką ES ir valstybės narės turi suteikti tinkamą finansavimą, priimdamos nuostatas, kuriomis užtikrinamas finansavimo tęstinumas ir ilgalaikiškumas, tačiau tai neturi kelti grėsmės esamų jau vykdomų programų finansavimui;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

10. primygtinai ragina Komisiją skatinti, kad būtų renkami atnaujinti periodiniai mokslo duomenys apie jūrų išteklių būklę ES vandenyse ir už jų ribų, bendradarbiaujant su kitomis tarptautinėmis organizacijomis; pakartoja, kad jūrų ir jūrininkystės tyrimai apima daug dalykų, ir pabrėžia, kad svarbu remti kompleksinį požiūrį, kuris apima įvairius jūrų ir jūrininkystės tyrimų sektorius ir sritis;

11. reikalauja nustatyti aiškiai apibrėžtus tikslus ir konkrečius terminus, siekiant pagerinti duomenų apie jūros dugną ir vandens stovymą arba gyvuosius išteklius skaidrumą, prieinamumą ir visapusišką sąveikumą bei suderinimą; ragina teikti visuomenei daugiau informaciją apie jūras ir vandenynus, užtikrinant, kad nebūtų eikvojamos lėšos ir nebūtų dubliuojami projektai; mano, kad investavimu į duomenų gavimo projektus tai pat bus prisidedama prie produktyvumo ir inovacijų augimo;

12. prašo paviesti iš viešųjų lėšų finansuojamų tyrimų rezultatus nekomerciniam naudojimui (išlaikant valstybių narių strateginės reikšmės duomenų konfidencialumą) ir kad šis principas būtų privalomai taikomas ES mokslinių tyrimų programose dalyvaujantiems partneriams; ragina leisti atvirai naudotis duomenimis, kuriais pagrįsti šių tyrimų rezultatai; ragina parengti ES iniciatyvą, skirtą paskatinti jūrų sektoriaus privačiąsias įmones mokslinių tyrimų tikslais dalytis ekonominiu požiūriu skelbtiniais duomenimis, ir primygtinai ragina Komisiją kiek įmanoma greičiau sukurti informacijos platformą apie pagal programą „Horizontas 2020“ vykdomus mokslinius tyrimus;

13. ragina, kad į Europos jūrų stebėjimo ir duomenų tinklo (EMODnet) projekto skyrių apie žmonių daromą poveikį būtų atskirai įtraukta duomenų, susijusių su bendru poveikiu, šiuokšlėmis jūrose, jūrų triukšmu ir tirpiosiomis endokrinine sistema ardančiomis cheminėmis medžiagomis, apžvalga;

14. nepitaria bendrajai mokslinių tyrimų programai „Horizontas 2020“ skirto biudžeto sumažinimui, kuri pasiūlė Komisija;

15. ragina Komisiją reguliariai vertinti, kaip mėlynosios ekonomikos sektoriuose įgyvendinama programa „Horizontas2020“, ir viešai skelbti vertinimo rezultatus; pritaria tam, kad būtų sukurta specialioji jūrų pramonės partnerystė pagal programą „Horizontas 2020“ ir ragina ją įtraukti į programos „Horizontas 2020“ 2016–2017 m. darbo programą; mano, kad reikėtų dėti daugiau pastangų, kad būtų pagerinti mokslinių tyrimų ir pramonės ryšiai naujų produktų ir procesų kūrimo, augimo ir užimtumo srityse;

16. atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės ir regionų valdžios institucijos turi atlikti esminį vaidmenį mėlynosios ekonomikos plėtroje, ir ragina Komisiją remti ir skatinti valstybių narių ir regionų valdžios institucijų visų formų bendradarbiavimą (sprendžiant aktualias šios srities problemas), kaip antai bendro programavimo iniciatyvas, kartu įtraukiant jūrų klasterius, žuvininkystės sektorių ir vietos bendruomenes; pabrėžia makroregioninių strategijų vaidmenį kaip būdą bendroms problemoms spręsti ir bendroms galimybėms išnaudoti (pvz., Strategija dėl Adrijos ir Jonijos jūrų regiono) ir ragina Komisiją ir valstybes nares toliau remtis sėkmingais regioniniais mokslinių tyrimų projektais, kaip antai BONUS;

17. ragina valstybes nares bendradarbiauti ir steigti partnerystes, siekiant padėti veiksmingiau panaudoti pagal ES ir nacionalines priemones skiriamas lėšas; pabrėžia, kad nustatant prioritetus reikėtų atsižvelgti į tiesioginį finansavimo poveikį mėlynajai ekonomikai ir tiesioginį indėlį į ją;

18. pabrėžia, kad valstybės narės suinteresuotos plėsti bendradarbiavimą su Viduržemio jūros pietinės pakrantės valstybėmis, ir ragina valstybes nares laikyti mėlynąją ekonomiką papildoma bendradarbiavimo sritimi; skatina visų formų bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis (pvz., Viduržemio jūros sąjunga, Juodosios jūros regiono ekonominio bendradarbiavimo organizacija) ir ragina Komisiją įtraukti paramą tvarios mėlynosios ekonomikos plėtrai kaip tikslą į ES vystymosi politikos sritį;

19. ragina Komisiją parengti palankias reglamentavimo ir teisinės sąlygas investavimui į atsinaujinančiųjų išteklių energiją mėlynojoje ekonomikoje ir pateikti aiškią ir stabilią paramos moksliniams tyrimams, verslo įmonėms ir vyriausybėms sistemą, pagal kurią būtų galima daugiau investuoti į novatoriškus atsinaujinančiosios energijos plėtros projektus;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

20. pabrėžia, kad Europos vandenynai ir jūros yra labai skirtingi, todėl svarbu, kad Komisija netaikytų vienodo požiūrio visiems; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia remti integruotą požiūrį į skirtingus mėlynosios ekonomikos sektorius, remiantis bendrais principais, pvz., tvarumo principu, pripažįstant ir gerbiant skirtingų regionų ypatumus ir poreikius bei įvairių valstybių narių prioritetus, padedant joms vystyti šiuos prioritetus;

21. ragina Komisiją ir jos agentūras padėti valstybėms narėms parengti ir įgyvendinti nacionalines ir regionines jūrų ekonomikos plėtros strategijas;

22. atkreipia dėmesį į tam tikrų labiau tradicinių mėlynosios ekonomikos sektorių (pvz., žuvininkystės ir laivų statybos bei remonto) neigiamą raidą ir aiškų smukimą, visų pirma tose srityse, kuriose jie veikė kaip tradicinės pagrindinės veiklos rūšys, skatindamos ir tiekėjų, ir užsakovų ekonominę veiklą, kurdamos darbo vietas ir remdamos plėtrą; mano, kad bet kokioje ES strategijoje dėl mėlynosios ekonomikos neturėtų būti užmirštos šios veiklos rūšys ir regionai ir turėtų būti pabrėžiamos inovacijų galimybės panaikinti šį smukimą ir tuo tikslu turėtų būti naudojamos Europos praktine patirtimi (pvz., laivų modifikavimas);

23. pabrėžia, jog svarbu vykdyti jūrų ir jūrininkystės mokslinius tyrimus ir stiprinti mokslininkų tyrėjų, valstybių narių ir regionų bendradarbiavimą šiuose sektoriuose, siekiant panaikinti valstybių narių ir kai kurių vietovių geografinės koncentracijos skirtumus, ir padidinti pakrantės rajonų konkurencingumą bei sukurti naujų vietos lygmens kokybiškų ir tvarių darbo vietų;

24. laikosi nuomonės, kad kvalifikuotų specialistų, pirmiausia, mokslininkų, inžinierių ir techninių bei kitų darbuotojų, trūkumas įvairiose švietimo ir veiklos srityse – tai didžiausia kliūtis, kuri galėtų trukdyti visiškai išnaudoti mėlynosios ekonomikos potencialą; pabrėžia, kad dėl šio trūkumo mažėja valstybių narių atsakomybė ir investicijos į mokslą ir švietimą, taip pat nepakankamai vertinami turimi specialistai, ypač tose valstybėse narėse, kurios labiausiai nukentėjo nuo ekonominės krizės, ir todėl ragina skubiai pakeisti šias dvi tendencijas į priešingą pusę; ragina valstybes nares ir regionų valdžios institucijas investuoti į plačių užmojų mėlynosios ekonomikos socialinį aspektą ir raštingumą jūrų srityje, kad būtų remiamas mokymasis ir galimybė jaunimui įgyti jūrininkystės profesijas; ragina Komisiją ir valstybes nares remti tiek aukštąjį mokslą, tiek profesinio rengimo ir tęstinio profesinio mokymo programas ir užtikrinti, kad į minėtas programas būtų įtraukti mėlynosios ekonomikos aspektai;

25. todėl ragina valstybes nares, regionų valdžios institucijas, švietimo įstaigas ir pramonę derinti, kurti sinergiją ir nustatyti bendrus mokslinių tyrimų klausimus mėlynosios ekonomikos srityje, kad būtų remiamas mokymasis ir galimybė jaunimui įgyti su mėlynuoju augimu susijusias profesijas;

26. mano, kad deramai mėlynosios ekonomikos plėtrai reikalinga pagarba su ja susijusioms profesijoms ir kad reikia kurti kokybiškas darbo vietas, kuriose būtų užtikrinamos darbuotojų teisės, įskaitant jūrų sektoriaus darbuotojų teisę į sveikatą ir saugą, siekiant užtikrinti sektoriaus patrauklumą; be to, atsižvelgiant į tai, kad mėlynoji ekonomika tradiciškai buvo ir tebėra visų pirma vyrų dominuojama sritis, taigi ES derėtų pripažinti, kad dabar yra geriausias laikas privilioti moteris į šią ekonomikos nišą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares į visus mėlynosios ekonomikos plėtros etapus įtraukti lyčių aspektą, taip pat skatinti ir didinti tikrą moterų dalyvavimą šioje ekonomikoje;

27. primygtinai ragina Komisiją remti darbuotojų teises ir užtikrinti saugias darbo sąlygas visuose mėlynosios ekonomikos sektoriuose – tiek seniai veikiančiuose, tiek besiformuojančiuose;

28. ragina Komisiją surinkti ir išanalizuoti duomenis, susijusius su visų lygmenų jūrų profesijomis (nuo teisės iki inžinerijos ir aplinkosaugos vadovų, nuo nardymo instruktorių iki jūreivių ir jūrų technikų), ir panaudoti tokius duomenis, kad būtų išnagrinėtos užimtumo galimybės įvairiuose lygmenyse – tradiciniuose, besiformuojančiuose ir visiškai naujuose, kurie dar tik gali atsirasti;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

29. ragina Komisiją nurodyti visus ES turimus asignavimus, kurie galėtų būti panaudoti mėlynosios ekonomikos veiklos rūšims finansuoti, ir nukreipti šias lėšas į vieną bendrą piliečiams prieinamą platformą; taip pat ragina Komisiją numatyti lėšas, skirtas inovacijoms ir mėlynajam augimui, kuriomis būtų finansuojami fundamentiniai tyrimai, moksliniai tyrimai ir plėtra, mokymai, darbo vietų kūrimas, verslo įmonių steigimas, MVĮ, socialinės įmonės, kooperatyvai, švietimas ir pameistrystė, skurdo mažinimas pakrančių zonoje, biotechnologijų plėtra, transporto jungtys, energetinis vientisumas, laivų statyba ir remontas, plačiajuostė prieiga pakrantėse, aplinkos apsauga ir inovacinių produktų, paslaugų ir procesų pateikimas rinkai;

30. mano, kad investuojant į mėlynąją ekonomiką pirmenybė turėtų būti teikiama ekologinėms inovacijoms, kurios nepriklauso nuo ribotų išteklių, veiksmingam išteklių naudojimui, žiedinei ekonomikai, gamtos apsaugai, jūrų ir pakrančių apsaugai, klimato kaitos sušvelninimui ir prisitaikymui prie jos, taip pat tausiam išteklių naudojimui (užtikrinant, kad numatytos leistinos sunaudoti išteklių kvotos ilguoju laikotarpiu neperžengtų natūralių išteklių atsinaujinimo ribų); ragina Komisiją šiuos principus įtraukti į dabartines ir būsimas paramos programas;

31. rekomenduoja sukurti atitinkamą finansinę programą, skirtą inovacijų, tvariai mėlynosios ekonomikos plėtrai ir darbo vietų kūrimui skatinti, kuri leistų derinti ir koordinuoti turimas skirtingas finansines priemones – struktūrinius ir investicijų fondus (Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas (EJRŽF), Europos regioninės plėtros fondas (ERPF), Europos socialinis fondas (ESF), Sanglaudos fondas), bendrąją mokslinių tyrimų programą, galimą būsimų mėlynajai ekonomikai skirtų ŽIB sukūrimą, Europos strateginių investicijų fondą (ESIF) ir kitas priemones bei palengvintų prieigą prie jų; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia didinti įvairių priemonių atitiktį skirtingų subjektų – viešųjų institucijų, vietos valdžios institucijų, įmonių, ypač MVĮ, nevyriausybinių organizacijų ir t. t. – poreikiams, taip pat skatinti plačiau skleisti informaciją apie turimas galimybes;

32. giliai apgailestauja, kad tam tikrose valstybėse narėse Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo (EJRŽF) programavimas vėluoja;

33. mano, kad viešosios investicijos, visų pirma kai kuriose valstybėse narėse, yra lemiamos remiant mėlynosios ekonomikos plėtrą ir visų galimybių išnaudojimą, tačiau nepamiršta privačių investicijų vaidmens; pabrėžia, kad investavimui į mėlynąją ekonomiką reikalingi į skirtingus veiksnius nukreipti projektai – nuo infrastruktūros projektų iki įvairių, mažos apimties investicijų į MVĮ, kurioms reikalinga pagalba gaunant finansavimą;

34. pabrėžia, kad sausumos pramonės sektoriai, kurie remia jūrų mėlynąją ekonomiką, yra būtina grandis norint užtikrinti jūrų inovacijų diegimą, ir ragina Komisiją teikti didesnę paramą šiems sausumos pramonės sektoriams;

35. ragina Komisiją palaikyti valstybių narių pastangas skatinti pažangios specializacijos strategijas, siekiant sukurti ir panaudoti vertės kūrimo grandinės, susijusias su daugeliu skirtingų mėlynosios ekonomikos veiklos sričių; mano, kad kuriant klasterius ir labai didelius klasterius valstybės turi aktyviai dalyvauti, skatindamos sąveiką sektorių viduje ir sektorių tarpusavio sąveiką; mano, kad jūrų mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros strategijos galėtų visų pirma būti išbandytos ir vėliau panaudotos platesnei mėlynajai ekonomikai kaip geriausios patirties pavyzdys;

36. mano, kad strategijų, planų ir programų, taip pat konkrečių nacionalinės teisės aktų įgyvendinimu galima sukurti politinę ir institucinę sistemą, kuri būtų palankesnė mėlynosios ekonomikos plėtrai įvairiose valstybėse narėse; pabrėžia, kad šiomis strategijomis, planais ir programomis bei konkrečiais nacionalinės teisės aktais turėtų būti prisidedama prie darnios ir tvarios žmonių veiklos ir jūrų bei pakrančių aplinkos sąveikos; pabrėžia jūrų erdvės planavimo svarbą norint tvariai ir suderintai plėtoti jūrininkystės veiklą, vienodai atsižvelgiant į visų susijusių sektorių interesus, taip pat į sausumos ir jūros sąveiką ir integruotą pakrančių teritorijų valdymą; primena Jūrinių teritorijų planavimo direktyvą, Jūrų strategijos pagrindų direktyvą ir Integruotą jūrų politiką ES ir jūros baseino lygmeniu;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

37. atkreipia dėmesį į valstybinių įmonių arba įmonių, kurių kontrolinį paketą valdo valstybė, svarbą tokiose srityse, kaip prekybinė laivyba, uostų valdymas ir laivų pramonė bei jūrų ir pakrančių gynybos darbai; nepitaria vizijai, kurioje pagrindinis dėmesys skiriamas tik privačiajam sektoriui ir mano, kad viešojo sektoriaus stiprinimas ir modernizavimas gali būti svarbi mėlynosios ekonomikos skatinimo varomoji jėga;

38. mano, kad siekiant užtikrinti tvarų mėlynosios ekonomikos vystymąsi, ES lygmeniu reikėtų siekti geriau koordinuoti ir integruoti pastangas ir kompetenciją su nuosekliais ir darniais veiksmais; mano, kad reikia suburti atitinkamas agentūras ir suskaidytą kompetenciją, turimą jau veikiančioje už jūrininkystę atsakingoje agentūroje, taip sustiprinant koordinavimą, bendradarbiavimą ir paramą valstybėms narėms plėtojant mėlynąją ekonomiką ir išnaudojant visas jos galimybes;

39. mano, kad pakrančių ir salų bendruomenės turi visiškai dalyvauti visais mėlynosios ekonomikos plėtros etapais, tai yra svarbiausia sąlyga siekiant panaudoti mėlynosios ekonomikos potencialą inovacijoms, darbo vietoms ir gerovei kurti, taip pat tvariam vystymuisi; pripažįsta su plūduriuojančių miestų plėtra susijusių novatoriškų sprendimų galimybes ir poreikį;

40. pripažįsta pakrančių ir salų bendruomenių įvairovę ir specifiškumą ir ragina priimti išimtinės priemonės, kad būtų veiksmingai skatinamas mėlynosios ekonomikos vystymasis šiose teritorijose, panaikinant kliūtis investicijoms ir sukuriant palankias sąlygas ekonomikos augimui;

Sektoriais grindžiami požiūriai

41. rekomenduoja didinti žuvininkystės ir žuvininkystės produktų perdirbimo sektoriaus modernizavimui ir tvariam minėtų sektorių vystymui skirtą paramą siekiant didesnės pridėtinės vertės sukūrimo, teikiant pirmenybę smulkiajai žvejybai, siekiant padidinti žvejybos įrankių selektyvumą ir sumažinti energijos suvartojimą bei žuvininkystės poveikį aplinkai, taip pat pasiūlyti veiksmingesnių kovos su neteisėta, neregamentuota ir nedeklaruota žvejyba būdų; primena, kad išteklių buveinių kartografavimas ir klasifikavimas yra būtini gyvybingam, tvariam ir gerai valdomam žuvininkystės sektoriui įsteigti; pabrėžia, kad reikia viešai paskelbti visus mokslinius duomenis apie žuvininkystę, kurie sudaro politinių sprendimų pagrindą;

42. ragina Komisiją imtis reikalingų priemonių, kad sustiprintų žuvininkystės plėtros grupių vaidmenį pagal naują BŽP, skiriant joms daugiau išteklių, kad jos galėtų tęsti savo veiklą, siekdamos sustiprinti savo vaidmenį ir paskatinti toki tarptartinį bendradarbiavimą;

43. pritaria, kad reikia nustatyti ir remti įdomius kultūros ir gamtos objektus: pabrėžia draudžiamų zonų vaidmenį siekiant, kad būtų palengvintas nelieštų teritorijų išlikimas ir per daug išnaudotų jūros dugno teritorijų atsigavimas, ir taip prisidėti prie būsimo mūsų jūrų tvarumo;

44. mano, kad tvariai Europos akvakultūros plėtrai būtina didesnė parama, teikiama moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai naujų rūšių, ypač vietinių, kultivavimo srityje, užtikrinant tvarius pašaro šaltinius, vengiant auginamų rūšių ištrūkimo, mažinant poveikį biologinei įvairovei ir cheminių medžiagų poveikį bei vaistų naudojimą, taip pat naujų arba iš esmės patobulintų produktų kūrimo srityje siekiant padidinti maisto produktų gamybos ir teikimo įvairovę bei pagerinti jų kokybę, kartu didinant aplinkos apsaugos lygį; pažymi, kad tikslios žinios apie batimetriją ir jūros dugno sudėtį yra būtinos norint parinkti tinkamiausias vietas vietos akvakultūros pramonės plėtrai, įvertinant jų gamybos pajėgumus ir numatant dėl akvakultūros veiklos kylančią taršą;

45. ragina integruoti aplinkos ir platesnius tvarumo kriterijus į gamybos standartus ir ženklimą, kad atsakingiems gamintojams būtų atlyginta ir kad plečiantis šiam sektoriui vartotojai galėtų rinktis produktus remiantis geresne informacija; ragina tinkamai reglamentuoti su akvakultūra susijusią sritį ir priimti priemones, skirtas mažinti vandens kokybės prastėjimą; ragina remti perėjimą nuo įprastų akvakultūros gamybos metodų prie ekologiškos akvakultūros;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

46. tvirtina, kad dėl su energijos vartojimu susijusių priežasčių ir techniškai nesudėtingo pavertimo į suskystintas naftos dujas (SND), prekybinė ir upių laivyba atlieka vis svarbesnį lemiamą vaidmenį palyginti su kitais prekių gabenimo būdais; rekomenduoja pervesti lėšas siekiant paremti šio sektoriaus inovacijas, skirtas energetiniam efektyvumui didinti, pirminės energijos šaltiniams įvairinti ir kenksmingų medžiagų išmetimo kiekiui mažinti;

47. pakartoja, kad reikia nedelsiant imtis veiksmų jūrų transporto sektoriuje, kad būtų pagerintas efektyvumas ir paspartintas priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas, ir kad šiame sektoriuje reikėtų skatinti suskystintųjų gamtinių dujų (SND), kaip švaresnio pereinamojo kuro, gamybą ir naudojimą;

48. pabrėžia strateginę laivų statybos ir remonto svarbą ir šios veiklos ir keleto kitų sektorių, kaip antai geležies ir plieno pramonės, prekybinės laivybos, žuvininkystės arba kruizinių kelionių turizmo, ryšius; mano, kad įsipareigojimas diegti technologines naujoves ir didelis specializacijos laipsnis galėtų padidinti pridėtinę vertę ir sukurti sąlygas, kuriomis pasaulinio lygmens konkurencija darys mažesnę poveikį, o dabartinė nuosmukio tendencija sektoriuje pasikeistų į augimą; pritaria tam, kad būtų toliau įvairiais būdais teikiama tikslinė parama Europos laivų ir skirtingoms specialiojo plieno pramonės šakoms atgaivinti ir modernizuoti;

49. ragina Komisiją iš naujo išnagrinėti visą savo politiką Europos laivų statybos pramonės atžvilgiu ir tvirtai remia specialią pagalbą, skirtą Europos laivų statybų sektoriui atgaivinti ir modernizuoti;

50. mano, kad reikėtų skirti daugiau dėmesio jūrų svarbai turizmo sektoriuje ir jo tvarumui; pažymi, kad Europos jūrų ir pakrančių turizmo sektorius susiduria su konkurencija iš trečiųjų šalių; pažymi, kad ES turėtų pasinaudoti savo turtinga kultūra, kad pasiūlytų tvarias ir aukštos kokybės jūrų ir pakrančių turizmo paslaugas; mano, kad kultūros paveldas ir jūrų bei pakrančių turizmas gali būti itin svarbūs pritraukiant daugiau vartotojų ir įmonių, jei turistams bus teikiama įvairesnių pasiūlymų; pabrėžia teigiamą kultūros paveldo, jūros ir pakrančių turizmo indėlį įgyvendinant Europos tikslus dėl tvaraus ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo; ragina didinti paramą MVĮ, kurios sudaro didžiąją dalį įmonių vandens turizmo sektoriuje, užtikrinant, kad esamos ir naujos darbo vietos būtų tvarios, aukštos kokybės ir nesezoninės;

51. pabrėžia, kad svarbu skatinti socialiai, ekonominiu ir aplinkos požiūriu tvarias turizmo formas, kurios gali tapti reikšmingu pridėtinės vertės šaltiniu jūrų teritorijoms;

52. mano, kad mėlynojoje ekonomikoje būtina deramai pripažinti povandeninį kultūros paveldą, nes povandeninis kultūros paveldas gali išmokyti šiuolaikinę visuomenę apie jūrų eksploatavimą praeityje, apie žmonių reakciją į klimato kaitą ir jūros lygio pakilimą bei daug kitų dalykų, taip pat ir dėl to, kad povandeninis kultūros paveldas yra turizmo išteklius;

53. pabrėžia, kad kol kas ES išlieka viena pasaulio mėlynosios ekonomikos lyderių, tačiau tarptautinė konkurencija šiame sektoriuje yra žiauri, ir tik užtikrinus vienodas sąlygas visame pasaulyje šiame sudėtingame sektoriuje bus galima toliau užtikrinti tvarų ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje;

54. mano, kad pakrančių sistemų būklės blogėjimo (taršos ir biologinės įvairovės praradimo), ekosistemų atsparumo ir atkūrimo, pakrančių erozijos ir būdų sumažinti pakrančių erozijos priežastis tyrimai bei jūriniai ir pajūrio juostos apsaugos darbai (taip pat gamtiniai sprendimai, kaip antai žaliosios infrastruktūros) yra svarbiausios mėlynosios ekonomikos sritys, kurios tampa vis svarbesnės keičiantis klimatui; ragina didinti ES paramą šioms sritims ir suteikti daugiau lankstumo teritorijoms, kurios išsiskiria savo pakrantės linija ir kuriose dėl pakrančių erozijos kartojasi nelaimės;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

55. atkreipia dėmesį į tai, kad jūrų ir vandenynų energijos išteklių turi milžinišką potencialą panaudojant vietos išteklius, įvairinant energijos šaltinius ir prisidedant prie klimato ir energetikos tikslų siekimo; pabrėžia, kad atsinaujinančioji jūrų energija – tai ateities pramonės sektorius, šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į naujoviškų šviesios energijos šaltinių, vadinamosios mėlynosios energijos rūšių, pvz., potvynių, bangų arba osmoso energijos plėtros svarbą, kurią Komisija taip pat paminėjo 2014 m. sausio 20 d. komunikate dėl mėlynosios energetikos; pažymi, kad labai svarbūs elektros tinklai jūrose tarp valstybių narių; pabrėžia poreikį atsižvelgti ir toliau tyrinėti anglies dioksido surinkimo ir saugojimo (DSS) galimybes;

56. pabrėžia, kad žvalgant ir naudojant jūrų ir vandenynų energijos išteklius turi būti taikomi technologijų perdavimo reikalavimai, pirmiausia susiję su kvalifikuotų ir labai kvalifikuotų darbuotojų mokymu, ir laikomasi griežtų ekologinio tvarumo kriterijų; pabrėžia šių veiklos sričių galimą didinamąjį poveikį užimtumui ir susijusioms veiklos sritims tiek paslaugų teikėjų, tiek ir vartotojų grandyse;

57. pabrėžia svarbų naujų technologijų vaidmenį, pvz., kovojant su jūrų sistemų būklės prastėjimu, arba išmetamo anglies dioksido surinkimo ir saugojimo srityse; ragina Komisiją toliau tirti kaip CO₂ transporto technologiją ir jai priklausančią infrastruktūrą būtų galima panaudoti saugiu, veiksmingu ir ekonomiškai efektyviu būdu;

58. pažymi, kad geriausia galios generatorių vieta mėlynajai energijai, pvz., vėjo, bangų ar saulės energijai, vandenynų srovių, osmosinės jėgos ir šiluminės energijos konversijos, gauti gali priklausyti nuo daugelio veiksnių, įskaitant vandens gylį, jūros dugno sąlygas, okeanografines savybes ir atstumą nuo kranto; todėl mano, kad įvairiose nacionalinėse programose surinktų duomenų apie batimetriją, jūros dugno savybes ir vertikalius vandenyno profilius suderinimas gali padėti parinkti vietą ir parengti licencijų išdavimo politiką atsinaujinančiųjų išteklių energijos plėtrai; taip pat pabrėžia, kad būtini tolesni jūrų energijos sprendimų moksliniai tyrimai, kad būtų įmanoma sukurti prieinamus, ekonomiškai naudingus ir efektyvius išteklius naudojančius energetikos technologinius sprendimus;

59. mano, kad žemyninio šelfo žvalgyboje ir kasyboje privalo nuolat dalyvauti valstybė, ypač informuojant, nustatant teritorijas, kuriose ribojama kasyba, atliekant poveikio aplinkai vertinimą, vykdant rizikos analizę, mažinant riziką ir įgyvendinant suverenitetą; ragina Komisiją pasiūlyti ir atnaujinti negalutinį jūrų veiklos rūšių (pvz., energijos gamybos jūroje, jūros dugno kasybos, smėlio ir žvyro eksploatavimo jūroje ir kt.), kurioms reikalingas išankstinis poveikio aplinkai vertinimas ir socialinio bei ekonominio poveikio vertinimas, sąrašą; ragina atkreipti dėmesį į pakartotinių mineralų panaudojimą ir perdirbimą kaip alternatyvą jūros dugno kasybai ir į šių veiklos rūšių galimybes integruoti mokslines žinias ir technologijų vystymą bei perdavimą;

60. remia suderintą ir stiprų ES dalyvavimą Tarptautinėje jūrų dugno institucijoje, kad būtų užtikrinta veiksminga ir prevencinė aplinkos reglamentavimo sistema, skirta išvengti neigiamų jūros dugno kasybos tyrimų ir eksploatavimo padarinių, taip pat ir ekologiniu požiūriu ypač svarbiose teritorijose, bei į jūros dugno kasybos ir biologinio žvalgyimo visuomeninio poveikio vietos bendruomenėms, ir užtikrinti visišką duomenų skaidrumą;

61. mano, kad su jūromis ir vandenynais susijusios biotechnologijos kaip visuma yra labai įvairialypė sritis, kurioje slypi daug galimybių pasisemti naujų žinių ir jas taikyti, kurti naujus produktus ir didelę pridėtinę vertę turinčius procesus (naujas medžiagas, maistą, vaistinius preparatus ir t. t.); atkreipia dėmesį į šio sektoriaus poreikius, susijusius su švietimu ir mokymu, ir reikalauja, kad valstybės kartu su privačiuoju sektoriumi dideliu mastu prisiimtų atsakomybę ir tokiu pat dideliu mastu bendradarbiautų tarptautiniu lygmeniu;

62. pabrėžia socialinio dialogo svarbą, ir mano, kad turėtų būti atstovaujama visiems socialiniams partneriams, dalyvaujantiems mėlynojoje ekonomikoje; pabrėžia, kad apskritai mėlynosios ekonomikos raidos klausimais svarbu konsultuotis su suinteresuotaisiais subjektais, taip pat su pilietine visuomene ir vietos bei regiono valdžios institucijomis;

2015 m. rugsėjo 8 d., antradienis

63. tvirtai remia Komisijos iniciatyvą, įtrauktą į jos Komunikatą, remti mėlynosios ekonomikos įgūdžių aljansą ir žinių inovacijos centrą;
64. mano, kad turėtų būti paskelbtas jūrų saugos dokumentų rinkinys „Erika IV“, kad būtų išvengta didelių nelaimių jūrose; mano, kad šiuo rinkiniu turėtų būti pripažinta ES teisės aktuose nustatyta ekologinė žala jūrų vandenims;
65. pabrėžia, jog reikia didinti pilietinės visuomenės informuotumą apie jūros, kaip ekonominio, kultūrinio ir socialinio išteklių, svarbą ir mokslinių tyrimų bei dialogo vaidmenį siekiant, kad tarp suinteresuotųjų subjektų ir piliečių būtų pasiektas integruotas tvarumas;
66. mano, kad jūros ir pakrantės yra vertingi ištekliai, kurie turėtų tapti vienu iš ES pramonės atgaivinimo politikos ramsčių; pažymi, kad reiktų imtis mėlynosios pramonės atkūrimo priemonių, skatinant Europos ekonomikos sanglaudą ir tvarų vystymąsi – ypač regionų, kuriuose dėl globalizacijos procesų šios pramonės potencialas sumenko;
67. laikosi nuomonės, kad keitimasis informacija ir gerąja patirtimi galėtų prisidėti prie sektoriaus spartaus ir darnaus vystymosi;

o

o o

68. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.
-